

Herder Dito vrolijkt bejaarden op

Sittard

Door Maaike Brems

Foto Ermindo Armino

De blauwe ogen van hond Dito, de Australische herder van Godfried Dols van Mens & Hond Educatie in Geleen, bekoort bijna iedere bewoner van zorgcentrum Lembergh in Sittard. Ook de hond zelf laat maar wat graag de rimpelhanden over zijn dikke vacht strijken en legt ontspannen zijn voorpoten op de schoot van een cliënt.

Zowel voor Dols als voor activiteitenbegeleidster Ulrieke Maessen van Lembergh is dit het gewenste tafereel dat ze elke zaterdagmiddag weer tijdens het zogenaamde aai-uurtje willen bereiken. Sinds enkele maanden geeft Dols op zaterdagvoormiddag hondentrainingen voor particulieren op het domein van het zorgcentrum. Tijdens deze sessies zijn ook de bewoners van het zorgcentrum van harte welkom om een kijkje te komen nemen. De interactie met de dieren volgt na de les. Dan

Australische herder Dito loopt kwispelend door de gangen van zorgcentrum Lembergh in Sittard. Meteen wordt hij aangehaald door enkele bewoners. Hun glimlach veraadt dat ze zijn aanwezigheid enorm op prijs stellen. Dito is een van de honden waarmee Godfried Dols van Mens & Hond Educatie® uit Geleen de bewoners elke zaterdag bezoekt tijdens een zogenaamd aaiuurtje.

neemt Dols enkele honden mee naar de afdelingen van Lembergh.

“Het is heel emotioneel te zien hoe deze dementerende ouderen plotse-ling reageren door de aanraking van de honden. Er wordt blijkbaar iets van binne wakker geschud, dat al lang in slaap is. Elke beweging telt, al is het maar een oog dat draait of een hand die beweegt,” zegt Dols. Naast Dols’ twee eigen honden, laat hij ook volleerde viervoeters van de particuliere hondentrainingen toe. “Het ras maakt eigenlijk niet zoveel uit, al denken veel mensen wel. Niet alleen labradors, maar ook sharpei’s, Franse bulldogs en kleine schoothondjes nemen we mee naar de afdelingen. Je moet niet naar het ras kijken, maar naar de hond individueel. Een jachthond bijvoorbeeld is

een ras dat voortdurend zijn neus aan de grong houdt. Maar er zijn natuurlijk ook uitzonderingen”.

Dols is eigenlijk heel toevallig bij Lembergh terecht gekomen. “Het is eigenlijk begonnen met het idee dat we hadden om iets speciaals met diereindag te doen. In het telefoonboek stuitte we de hondenschool van Dols. De show die de honden op die dag opvoerden, was zo leuk dat we samen hebben gezocht naar een meer permanente samenwerking,” vervolgt Maessen.

Het zorgcentrum heeft gemerkt dat niet alleen honden, maar dieren in het algemeen een positieve invloed hebben op de cliënten. Dols: “Dat heeft een studie zelfs uitgewezen.” Daarom is er onder meer een volière-kanaries in de hal te bespreuren en

komt binnenkort zelfs een konijn op sommige afdelingen de ouderen opvrolijken.

“We gaan bovendien het idee uitwerken om een hond in de instellingen te laten verblijven, omdat deze methode een nog intensere invloed heeft. De verzorging van de hond moet dan natuurlijk van ons komen,” gaat hij verder. Naast Lembergh is Dols hierover ook al met zorgcentra in Vaals, Gulpen en Bocholtz in gesprek.

Het idee van de aai-uurtjes is in Limburg niet nieuw. Lembergh kan zijn resultaten onder meer vergelijken met verpleeghuis Lückersheide in Kerkrade en verpleeginstelling VKH in Heerlen. En de belangstelling neemt verder toe. Dols voert ook al gesprekken met een zorgcentrum in het centrum van Maastricht. Over welk centrum het gaat wil hij nog niet vertellen.

Maar meer aai-uurtjes of niet, hond Dito vindt zijn nieuwe werktaak bij Lembergh alvast geen extra belasting en begroet de ouderen lustig verder.